

ABSTRACTS

SAŽETCI

HOW TO INCREASE TREATMENT EFFICIENCY IN PSYCHIATRY: THEORY AND PRACTICE OF CREATIVE PSYCHOPHARMACOTHERAPY

Miro Jakovljević

University Hospital Centre Zagreb, Department of Psychiatry, Zagreb, Croatia

Despite the coming of significant number of new mental health medicines into clinical practice since “the decade of the brain”, outcomes of mental disorders in our “century of mind” remain poor in both short term and long term course of the treatment. Inadequate treatment in psychiatry seems to be more commonly the rule than the exception and huge number of patients does not respond in satisfactory way, in terms of the magnitude of therapeutic response and/or the persistence of the remission. There has been an increasing concern that clinical psychopharmacology has lost its right way and biological psychiatry its soul, and because of that commonly criticized as “mindless psychiatry”. Changing treatment philosophy may be a critical step towards overcoming what some sign as „therapeutic stagnation in psychiatry“ associated with a high rate of treatment failures. A “paradigm shift” is needed from the mechanistic, formistic and reductionistic ways of thinking of technical, nomothetic, dogmatic and impersonal psychopharmacology to contextual, systemic and creative thinking with a new treatment holodigm of individualized and person-centered psychopharmacology. The best treatments are those that timely utilize and integrate multiple therapeutic modalities. The concept of creative, person-centered narrative psychopharmacotherapy gives a hope for increasing treatment effectiveness and efficiency in psychiatry and thus overcome treatment failures and resistance.

KAKO POVEĆATI UČINKOVITOST TRETMANA U PSIHIJATRIJI: TEORIJA I PRAKSA KREATIVNE PSIHOFAKOTERAPIJE

Unatoč dolasku značajnog broja novih lijekova u kliničku praksu na području mentalnog zdravlja od “desetljeća mozga”, u ovom “stoljeću uma” i dalje zaostaju skromni rezultati kako u kratkoročnom tako i u dugoročnom tijeku liječenja mentalnih poremećaja. Čini se da je neadekvatno liječenje u psihijatriji češće pravilo nego izuzetak; velik broj pacijenata ne reagira na zadovoljavajući način ako se uzme u obzir jačina terapijskog odgovora i/ili postojanost remisije. Postoji sve veća zabrinutost da je klinička psihofarmakologija izgubila svoj pravi put, a biologijska psihijatrija svoju dušu te je zbog toga često kritizirana kao “mindless psihijatrija”. Promjena pristupa liječenju može biti ključni korak ka prevladavanju “terapijske stagnacije u psihijatriji” povezane s visokom stopom neuspjeha liječenja. Potrebna je promjena sa mehanicističkog, formističkog i fragmentarnog načina razmišljanja koji su u osnovi tehničkog, nomotetičkog, dogmatskog i nepersonaliziranog pristupa u psihofarmakologiji na kontekstualno, sistemsko i kreativno razmišljanje koji su u osnovi personalizirane i na osobu usmjerene psihofarmakoterapije. Najbolji tretmani su oni koji pravovremeno koriste i integriraju više terapijskih modaliteta. Pojam kreativne, narativne, na osobu usmjerene psihofarmakoterapije daje nadu za povećanje učinkovitosti liječenja u psihijatriji i tako nadjačava terapijske neuspjehe i rezistenciju.